

[Askjær Jørgensen]

Dette drejer sig kun om en midlertidig tilladelse.

Men jeg skal altså ikke her påstå, at de mennesker, der arbejder med den sag i miljøstyrelsen eller i ministeriet for offentlige arbejder, ikke arbejder positivt og gør deres bedste ud fra de forudsætninger og den tankegang, der ligger i socialdemokratiet. Jeg vil bare opfordre til, at man ligesom reviderer det, og det skal nok ske politisk.

Nu er jeg da glad for, at ministeren har gjort sig den ulejlighed at læse, hvad jeg har skrevet i Børsen i dag. Derfor behøver jeg sådan set ikke tage mere fat på det.

Det, det drejer sig om for os, er, at naturligvis skal vi tage hensyn til miljøet, og hvis det nu havde været i de glade 1960'ere, hvor der var fuld beskæftigelse, hvor man troede, at vi havde råd til hvad som helst, så kunne man nøjes med at tage hensyn til miljøet. Men vi opfatter det således, at hver gang man bruger nogle hundrede millioner kroner til et eller andet formål, så modsvarer det, at nogle arbejdspladser skal nedlægges. Den ulempe, at man tager arbejdet fra nogle borgere, at eventuelt nogle mennesker, noget af vores ungdom, på grund af en miljøafgørelse skal miste deres job, skal gå uden arbejde, betragter vi som en langt større ulempe end det, at man eventuelt skulle vove sig ud i en miljøafgørelse, hvor man måske nok måtte acceptere, at man mere eller mindre teoretisk kunne sige, at her er måske et område, hvor der er lidt risiko ved det.

Vi beder om, at miljøstyrelsen og miljøministeren vil overveje, at der altså er et modstykke, og det er de mennesker, som intet job har. Det er et alvorligt problem for disse mennesker, og vi mener, at vi bør tage hensyn til dem. Jeg håber, at vores appel til miljøministeren må munde ud i, at der i højere grad tages hensyn til de arbejdsløse.

Jeg ved ikke, om det hjælper noget, men det er ligesom for at give en vejledning til direktøren for miljøstyrelsen. Jeg nærer ikke nogen forhåbning om, at socialdemokratiet skal stemme for vores dagsorden, men vi mener, det er rimeligt at gentage det. Derfor skal jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen at holde op med at administrere miljølovene således,

at den ene arbejdsplads efter den anden nedlægges.

Tinget fortsætter derefter behandlingen af forespørgslen.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag om motiveret dagsorden indgår i forhandlingen.

Camre (S):

Denne forespørgsel er helt urimeligt formuleret, fordi den på forhånd tager for givet, at miljøministeren tilsidesætter beskæftigelses hensynet. Jeg skal her henvise til ministerens udtalelser; jeg behøver ikke at kommentere hele denne problematik yderligere.

Forespørgslen er også et typisk eksempel på fremskridtspartiets helt forældede syn på miljøproblemet. Det skal komme i sidste række, og det må ikke koste noget. Og det hører vi, til trods for at vi i flere valgkampe har set fremskridtspartiet påstå, at på miljøområdet skulle der ikke spares. Her var fremskridtspartiet mere fremskridtsvenligt end alle vi andre. Det er altså igen et udslag af dobbeltmoralen. Man stemmer imod lovgivning på miljøområdet, og man rejser forespørgsler af et indhold, der søger at mistænkeliggøre selve miljøhensynet.

Jeg må sige, at selv om dette lille aftenmøde kun spilder en snes menneskers tid, så er det vist lovlig meget at gøre ud af en helt saglig og rigtig afgørelse i en sag om kartoffelvand. Der er ikke grund til at ofre mange ord på denne sag, men lad mig alligevel sige, at de miljøhensyn, vi i dag med hjemmel i lovgivningen kan tage, i enhver henseende er beskedne og nødvendige.

Jeg skal ikke her kommentere hr. Haldor Topsøes udtalelser, men jeg vil da godt citere udtalelser af en meget fremtrædende erhvervsleder på området, nemlig direktør, dr. techn. Knud Christensen, Sadolin & Holmblad og Kemisk Værk Køge, med hvem jeg havde fornøjelsen at være sammen ved et møde i Akademiet for de tekniske Videnskaber den 17. maj 1978. Direktør Knud Christensen, der jo i høj grad må siges at repræsentere virksomheder inden for det kemiske område, sagde, at afgørelser truffet af miljøstyrelsen i disse sager i samtlige ham bekend-